

11. Elipsa i hyperbola, mające wspólne ogniska, przecinają się pod kątem prostym.

12. Dany jest układ krzywych

$$\frac{x^2}{\lambda^2} + \frac{y^2}{\lambda^2 - c^2} = 1.$$

gdzie λ jest parametrem zmiennym.

1) Dowieść, iż równanie to przedstawia układ elips i hyperbol współogniskowych.

2) Wykazać, iż przez dowolny punkt płaszczyzny (x_0, y_0) przechodzi jedna elipsa i jedna hyperbola powyższego układu.

13. Prosta zmienna tworzy z dwiema prostymi stałymi trójkąt o stałym polu k^2 . Znaleść miejsce geom. środków odcinków tej prostej, zawartych między prostymi stałymi.

14. Znaleść ogniska hyperboli $xy = k^2$.

15. Znaleść równanie koła stycznego do hyperboli i do jej asymptot.

16. Dowieść, iż przez dowolny punkt hyperboli M przechodzą dwa koła styczne do jej asymptot, których odległość środków ma wartość stałą, niezależną od położenia punktu M na hyperboli.

ROZDZIAŁ XII.

WŁASNOŚCI SZCZEGÓLNE PARABOLI.

60. Własności stycznej do paraboli.

Niech będzie równanie paraboli

$$y^2 = 2px$$

której wierzchołkiem jest początek O , zaś osią symetrii oś odciętych Ox .

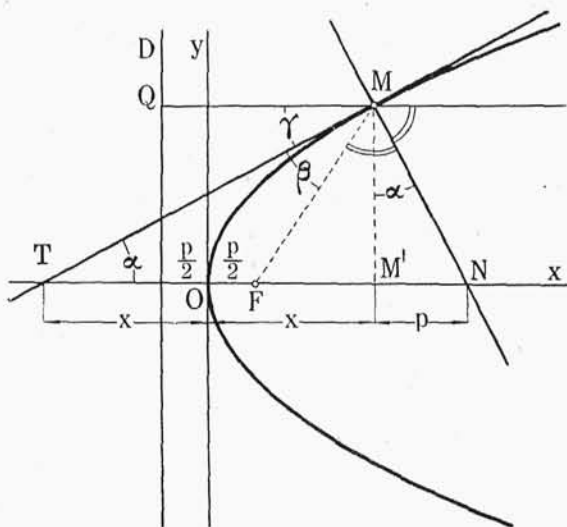
Wiemy, iż ognisko F tej paraboli znajduje się na dodatniej części osi Ox w odległości $\frac{p}{2}$ od wierzchołka O , zaś po przeciwnej stronie, w tej samej odległości $\frac{p}{2}$, znajduje się kierownica D . Jak wiadomo, dla dowolnego punktu paraboli zachodzi własność

$$(2) \quad MF = MQ$$

gdzie Q jest spodkiem prostopadłej, spuszczonej z punktu M na kierownicę.

W celu znalezienia stycznej do paraboli, zróżniczkujemy obie strony równania paraboli, wypadnie

$$2y \frac{dy}{dx} = 2p$$

Rys. 105.

stąd otrzymujemy dla współczynnika kąowego stycznej do paraboli w punkcie $M(x, y)$ wartość

$$(3) \quad \frac{dy}{dx} = \frac{p}{y};$$

styczna do paraboli w punkcie (x, y) będzie więc miała równanie

$$Y - y = \frac{p}{y} (X - x)$$

Równanie to, po uproszczeniu, wypadnie w postaci

$$(4) \quad Yy = p(X + x)$$

zaznaczamy, iż (X, Y) oznaczają współrzędne dowolnego punktu stycznej, zaś (x, y) stałe współrzędne punktu styczności, które winny spełniać związek $y^2 = 2px$.

Podamy teraz pewne własności stycznej i normalnej do paraboli.

WŁASNOŚĆ 1. *Styczna do paraboli przecina oś paraboli w punkcie T , którego odległość od wierzchołka paraboli równa się odciętej punktu styczności.*

Istotnie, wstawiając w równanie stycznej (4) wartość $Y=0$, mamy

$$X = OT = -x \quad \text{c. b. d. d.}$$

WŁASNOŚĆ 2. *Styczna do paraboli jest dwusieczną kąta, zawartego między promieniem wodzącym MF i prostopadłą MQ , wyprowadzoną z punktu styczności do kierownicy.*

Istotnie, z własności pierwszej wynika, iż

$$|TF| = |TO| + |OF| = |OM'| + \frac{p}{2} = MQ$$

a więc, według równości (2), $TF=MF$, to znaczy trójkąt TMF jest równoramienny, a w takim razie (patrz rys. 105) kąty α i β są sobie równe; lecz $\alpha=\gamma$, jako kąty naprzemianległe wewnętrzne, więc $\beta=\gamma$ c. b. d. d.

Stąd wynika też, iż *normalna do paraboli jest dwusieczną kąta, zawartego między promieniem wodzącym i równoległą do osi*. Wniosek ten znajduje zastosowanie w konstrukcji zwierciadła wklęsłego o przekroju parabolicznym, mającego tę własność, iż pęk promieni świetlnych, wychodzących z ogniska, po odbiciu od zwierciadła zamieni się na wiązkę promieni, biegnących równolegle do osi*).

WŁASNOŚĆ 3. *Rzut na oś paraboli odcinka normalnej do paraboli, zawartego między punktem paraboli i osią, jest wielkością stałą, równą parametrowi p .* Niech N oznacza punkt przecięcia się normalnej w punkcie $M(x, y)$ z osią paraboli. W trójkącie $M'MN$ kąt przy wierzchołku M równy jest kątowi α , który tworzy styczna do paraboli z osią Ox , ale, według wzoru (3), mamy

$$y' = \operatorname{tg} \alpha = \frac{p}{y}$$

stąd wynika natychmiast, iż

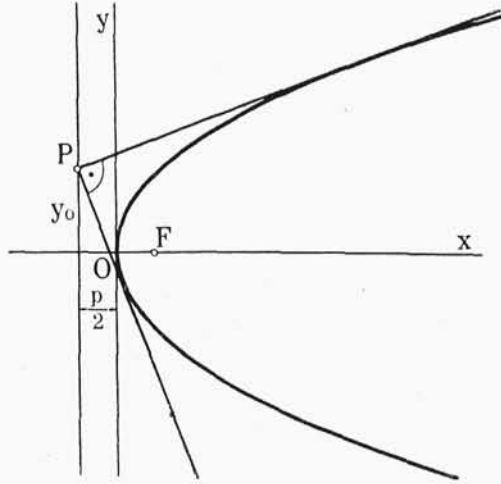
$$M'N = M'M \operatorname{tg} \alpha = p \quad \text{c. b. d. d.}$$

WŁASNOŚĆ 4. *Dwie styczne, wyprowadzone z dowolnego punktu kierownicy do paraboli, są do siebie prostopadłe.*

*) Własność ta dla zwierciadła kulistego jest tylko przybliżona, dla parabolicznego natomiast zupełnie ścisła.

Niech $(-\frac{p}{2}, y_0)$ będą współrzędnymi dowolnego punktu P kierownicy; równanie prostej, przechodzącej przez ten punkt, ma postać

$$y - y_0 = m \left(x + \frac{p}{2} \right)$$

Rys. 106.

prosta ta przecina parabolę o równaniu $y^2 = 2px$ w punktach, których rzędne są pierwiastkami równania

$$my^2 - 2py + (pm + 2y_0)p = 0$$

Prosta, wyprowadzona z danego punktu kierownicy, będzie więc styczna do paraboli, jeśli jej współczynnik kątowy m będzie spełniał warunek

$$m^2 + \frac{2y_0}{p}m - 1 = 0$$

Istnieją więc dwie styczne do paraboli, wyprowadzone z punktu kierownicy, współczynniki kątowe m_1 i m_2 tych stycznych spełniają warunek

$$m_1 m_2 = -1$$

a zatem *styczne te są do siebie prostopadłe c. b. d. d.*

Kierownica paraboli ma więc tę własność, co koło Monge'a dla elipsy i hyperboli.

61. Zagadnienia.

Z dowiedzionej ostatniej własności wynika zręczny sposób wyznaczenia równania kierownicy w przypadku, gdy równanie paraboli jest dane w postaci ogólnej; należy mianowicie, w podobny sposób jak dla koła Monge'a, *odszukać miejsce geometryczne punktów, z których parabola jest widziana pod kątem prostym.*

Przykład. Wyznamy równanie kierownicy paraboli, określonej przez związek

$$(5) \quad (x + y)^2 + 2x - y = 0.$$

W tym celu znajdmy wpierw warunek, aby prosta

$$y = mx + n$$

była do danej paraboli styczna. Podstawiając wartość $mx + n$ na y w równaniu paraboli, otrzymamy związek, określający odcięte punktów przecięcia:

$$[(m + 1)x + n]^2 + (2 - m)x - n = 0$$

to jest

$$(m + 1)^2 x^2 + [2(m + 1)n + 2 - m]x + n^2 - n = 0,$$

warunek styczności wypada stąd w postaci

$$[2(m + 1)n + 2 - m]^2 - 4(m + 1)^2 n(n - 1) = 0,$$

po redukcji zaś

$$(6) \quad m^2 + 12mn - 4m + 12n + 4 = 0.$$

Prosta, wyprowadzona z punktu (x_0, y_0) , ma równanie

$$y - y_0 = m(x - x_0)$$

to jest

$$y = mx + (y_0 - mx_0),$$

prosta ta będzie styczna do paraboli, jeśli współczynnik kątowy m spełnia związek, który otrzymamy, podstawiając w równaniu (6) wartość

$$n = y_0 - mx_0,$$

a więc

$$m^2 + 12m(y_0 - mx_0) - 4m + 12(y_0 - mx_0) + 4 = 0,$$

po uporządkowaniu według potęg współczynnika kątowego m , osiągniemy związek, który określa współczynniki kątowe stycznych, wyprowadzonych z punktu (x_0, y_0) :

$$(7) \quad (1 - 12x_0)m^2 + (12y_0 - 12x_0 - 4)m + 12y_0 + 4 = 0.$$

Aby styczne, wyprowadzone z punktu (x_0, y_0) , były do siebie prostopadłe, trzeba i wystarcza, aby pierwiastki równania (7) spełniały warunek

$$m_1 m_2 = -1$$

mamy jednak z równania (7)

$$m_1 m_2 = \frac{12y_0 + 4}{-12x_0 + 1};$$

więc

$$\frac{12y_0 + 4}{-12x_0 + 1} = -1;$$

otrzymujemy stąd równanie szukanego miejsca geometrycznego

$$(8) \quad 12(x_0 - y_0) - 5 = 0,$$

to znaczy kierownicę paraboli (5). Dla sprawdzenia stwierdzamy, iż prosta (8) jest prostą do kierunku osi paraboli danej ($x + y = 0$).

ZAGADNIENIE. Wyznaczyć miejsce geometryczne punktów, z których styczne, wyprowadzone do paraboli $y^2 = 2px$, tworzą kąt stały α .

Stosujemy tu metodę poprzednią. W znany sposób wyprowadzimy wpierw warunek, aby prosta

$$y = mx + n$$

była do paraboli styczna; wypadnie związek

$$(9) \quad -2mn + p = 0.$$

Następnie prowadzimy z punktu (x_0, y_0) prostą o równaniu

$$y - y_0 = m(x - x_0)$$

lub

$$y = mx + (y_0 - mx_0).$$

Według związku (9), prosta taka będzie styczna do paraboli, jeżeli współczynnik kątowy m spełnia równanie

$$-2m(y_0 - mx_0) + p = 0$$

to jest

$$(10) \quad 2x_0m^2 - 2y_0m + p = 0.$$

Według założenia, dwie styczne, wyprowadzone z punktu (x_0, y_0) szukanego miejsca geometrycznego, tworzą ze sobą kąt stały α , zatem pierwiastki m_1, m_2 równania (10) winny spełniać warunek

$$|\operatorname{tg} \alpha| = \left| \frac{m_1 - m_2}{1 + m_1 m_2} \right|$$

z równania (10) mamy jednak

$$m_1 m_2 = \frac{p}{2x_0};$$

$$m_1 - m_2 = \frac{\sqrt{y_0^2 - 2px_0}}{x_0};$$

a więc między współrzędnymi (x_0, y_0) zachodzić winien związek

$$\operatorname{tg}^2 \alpha = \frac{4(y_0^2 - 2px_0)}{(2x_0 + p)^2};$$

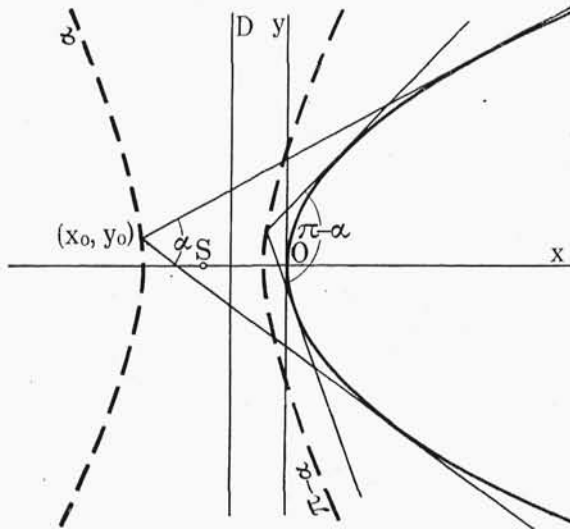
stąd otrzymamy równanie szukanego miejsca geometrycznego

$$(11) \quad 4\operatorname{tg}^2 \alpha x_0^2 - 4y_0^2 + 4p(\operatorname{tg}^2 \alpha + 2)x_0 + p^2 \operatorname{tg}^2 \alpha = 0.$$

Krzywa ta jest hyperbolą, dla której oś Ox jest osią symetrii i której środek ma odciętą

$$x_0 = -\frac{p}{2} \left(1 + \frac{2}{\operatorname{tg}^2 \alpha} \right)$$

Łatwo sprawdzimy, iż dwie gałęzie tej hyperboli (rys. 107) leżą po obu stronach kierownicy D . Ponieważ w równaniu (11) występuje $\operatorname{tg}^2 \alpha$, a więc krzywa (11) odpowiada dwóm kątom spełniającym, mianowicie, gałąź, leżąca po lewej stronie kierownicy, odpowiada kątowi ostremu np. α , zaś gałąź z prawej strony — kątowi rozwartemu, spełniającemu $\pi - \alpha$. Gdy α dąży do kąta prostego, wtedy obie gałęzie hyperboli powyższej dążą do kierownicy.

Rys. 107.

Ćwiczenia.

1. Dowieść, iż spodek prostopadłej, spuszczonej z ogniska paraboli na dowolną styczną, leży na stycznej w wierzchołku paraboli.

2. Znaleźć współrzędne ogniska paraboli

$$y = x^2 + x + 1.$$

3. Z punktu (x_0, y_0) poprowadzić styczną do paraboli $y^2 = 2px$. Dyskusja.

4. Znaleźć równanie koła, którego środek leży na osi Ox i które jest styczne do paraboli $y^2 = 2px$. Dyskusja.

5. Z punktu $(0, 1)$ wyprowadzić normalną do paraboli $y^2 = x$.

6. Z punktu $(-1, 1)$ wyprowadzono pęk stycznych względem paraboli $y^2 = x$. Wyznaczyć miejsce geometryczne środków odcinków, zawartych między punktami przecięcia tych stycznych z parabolą.

7. Wyznaczyć miejsce geometryczne środków odcinków stycznych do paraboli $y^2 = 2px$, zawartych między punktami przecięcia z osiami Ox i Oy .

8. Z danego punktu (x_0, y_0) , leżącego na paraboli $y^2 = 2px$, wyprowadzić prostą normalną do paraboli w drugim punkcie przecięcia. Dyskusja.

9. Znaleźć równanie paraboli, której kierownicą jest oś Ox i która jest styczna do prostej $y = 2x$ w punkcie $(1, 2)$.

10. Znaleźć równanie kierownicy i współrzędne ogniska paraboli o równaniu

$$(x - y)^2 + x = 0.$$

ROZDZIAŁ XIII.

ŚREDNICE SPRĘŻONE.

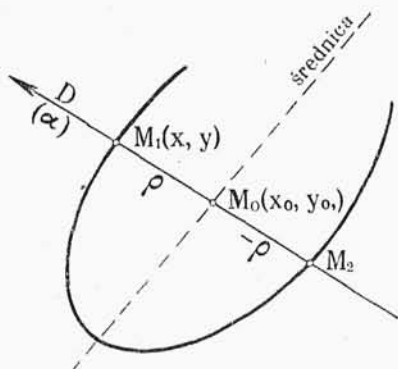
62. Średnica krzywej drugiego stopnia.

Niech będzie krzywa drugiego stopnia, określona przez równanie

$$(1) \quad f(x, y) = Ax^2 + Bxy + Cy^2 + Dx + Ey + F = 0$$

Rozważmy układ prostych (D) równoległych, tworzących z osią Ox stały kąt α i wyznaczmy równanie miejsca geometrycznego środków odcinków, zawartych między punktami przecięcia danych prostych z krzywą (1). Zakładamy, iż proste D nie są równoległe do asymptot krzywej, to znaczy, iż dany kąt α spełnia warunek

$$(2) \quad A \cos^2 \alpha + B \cos \alpha \sin \alpha + C \sin^2 \alpha \neq 0$$

Rys. 108.

Oznaczmy przez M_1 i M_2 punkty przecięcia jednej z prostych (D) z krzywą (1), zaś przez M_0 środek odcinka M_1M_2 . Jeśli (x, y)